Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-μὲ-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος . .	» » 6,50
Τρίμηνος . . .	» 3,—	Τρίμηνος . .	» » 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 35

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 26 Μαΐου 1918

Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 26

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο'NEVES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

— Ὅλοι θὰ τὴ γνωρίσουν, ἐξακολούθησε ὁ Παῦλος. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει στὸν τόπο δεύτερη ὅμοια. Κι' ἅμα τὴ γνωρίσουν, θὰ καταλάβουν εὐθὺς πῶς εἶσθε κλεισμένοι ἐδῶ μέσα μαζί μου.

Καὶ μὲ τὴν ἴδια προσοχὴ, μὲ τὴν ἴδια ἐπιτηδειότητα, κατέβηκε τὴ σκάλα καὶ βρῆκε τοὺς συντρόφους του χαρούμενους, γιατὶ ἡ ἐλπίδα ἐκείνη τῆς σωτηρίας ἔρχουνταν στὴν ὥρα.

Ὤ, ἀλλοίμονο ἂν δὲν εἶχαν κι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα! Ἡ θέσι τους ἦταν τόσο ἄσχημη! Ὁ Δάγκλας, ποὺ τοῦ πόνοῦσε τὸ πόδι πολύ, ἄρχισε νὰ γίνεται ἀνήσυχος. Στὸ ἀχυρένιο του κρεββάτι δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ ἀνάπαυσι καὶ στριφογύριζε ὅλη τὴν ὥρα. Ἴσως εἶχε καὶ πυρετό... Τὰ τρόφιμα εἶχαν τελειώσῃ. Τὰ ξερόκλαδα καὶ τὰ φρύγανα εἶχαν κατὰ σχεδὸν ὅλα. Ἄρχιζε ἡ δεύτερη νύκτα. Κι' ἡ αὐγὴ θὰ τοὺς εὕρισκε χωρὶς φωτιὰ χωρὶς τροφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΑΜΠΛΗΔΩΝ

— Τὸ χιόνι ἔπαψε, δόξα σοι ὁ Θεός. Τώρα θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ δοκιμάσῃ... Ἀ! καλημέρα, κύριε Μπράϊττων! Μαντεύω τί σᾶς ἔφερε ἐδῶ, πάτω: τὸ ἴδιο ποὺ μ' ἔφερε καὶ μένα.

Αὐτὸς ποὺ μιλοῦσε ἔτσι στὸν στρατηγὸ Μπόλδ καὶ στὸν κ. Μπράϊττων, ἦταν ὁ Πιέρρος Λεμπόν, τὸ πρωΐ τῆς Παρασκευῆς. Ἀλλὰ ξέρετε ποῦ εἶχαν ἀναμιωθῆ; Στὸν στενὸ ἐξώστη τοῦ ψηλοῦ καμπαναριοῦ τῆς ἐκκλησιᾶς, ἀπ' ὅπου φαίνουνταν ὅλος ὁ κάμπος τῆς Ἀργελίς καὶ τὰ γύρω βουνά.

Τὸ τσπεῖον ποὺ ἐξερευνοῦσαν ὅλσένα τὰ διαπεραστικὰ μάτια τοῦ κυνηγοῦ, παρουσίαζε μιὰ θαυμασία εἰκόνα. Μάγτρες, χαντάκια, φράκτες, ὅλα εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Δὲν ἐβλεπες παρὰ μιὰν ἀπέραντη ἔκτασι λευκή. Καὶ τὰ βουνὰ ἐπίσης ἦταν λευκοὶ ὄγκοι. Τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ξεχώριζε παράξενα μέσα 'ς ὅλη αὐτὴ τὴν θλιβερὴ μονοτονία, ἦταν τὰ ἐρείπια τοῦ Στοιχειωμένου Πύργου, κορνιζωμένα 'ς ἕνα ἄνοιγμα τῶν βουνῶν, μαῦρα καὶ πένθιμα, καθὼς ἔπεφταν ἀπάνω στὸ γαλάζιο τοῦ οὐρανοῦ.

—Ἂν εἶχαν τύχη καὶ πρόφθασαν νὰ χωθοῦν ἐκεῖ μέσα! ψιθύρισε ὁ κ. Μπράϊττων.

— Ἐλπίζω ὄχι! ἐφώναξε ὁ στρατηγός. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ὁ Βλάσκος εἶν' ἐλεύθερος κι' ἂν δὲν κατάφερε ἀκόμη νὰ περάσῃ στὴν Ἱσπανία, τὸν Στοιχειωμένο Πύργο θάκανε πάλι λιμέρι του. Γι' αὐτό...

Ὁ Πιέρρος Λεμπὸν ἐκύτταζε τώρα μὲ μεγάλη προσοχὴ τὰ ἐρείπια. Κι' ἄξαφνα, διακόπτων τὸν στρατηγὸ καὶ ἁρπάζων ἀποτομα ἀπὸ τὰ χέρια του τοῦ κ. Μπράϊττων τὰ κιάλια, ἐφώναξε:

«Δόστε μου! δόστε μου! Κάτι βλέπω...»

Καὶ μὲ τὰ κιάλια στὰ μάτια, ἐξακολούθησε νὰ κυττάζῃ τὸν Πύργο.

—Μὰ τί βλέπεις λοιπόν, Πιέρρε; Μίλησε ἐπιτέλους, γιὰ τὸ Θεό! ἔκαμε ὁ στρατηγός, ἀνυπόμονος τώρα, μ' ὅλη του τὴ συνειθισμένη ἀταραξία.

—Νὰ ἰδῶ κι' ἐγώ! εἶπε ὁ κ. Μπράϊττων, παίρνων ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ κυνηγοῦ τὰ γυαλιά.

— Λέτε νὰ εἶνε ἀλήθεια ἐκεῖ; ἔκαμε ὁ Λεμπόν.

— Ἐκεῖ εἶνε! τὸ ἐλπίζω! ἀποκρίθηκε ὁ κ. Μπράϊττων μὲ φωνή, ποὺ μὲ κόπο

«Τὸ ἐπικίνδυνο αὐτὸ σκαρφάλωμα...»
(Σελ. 173, στ. 6'.)

προσπαθοῦσε νὰ τὴν κάνῃ ἀτάραχη. Ὤ! αὐτὴν τὴν ἐσάρπα θὰ τὴν ἀναγνώριζα μέσα σὲ χίλιες. Ἐγὼ τοῦ τὴν χάρισα τοῦ Παύλου. Κι' ἀφοῦ ὁ Παῦλος εἶν' ἐκεῖ, θὰ εἶνε μαζί του κι' ἐκεῖνοι!

Ὁ Λεμπὸν, ἀπὸ τὴ χαρά του, ἐπέτυχε ψηλὰ τὸ κασκέττο του μ' ἕνα «οὐρρά!» δυνατό.

(Ἕπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Οἱ ἄποικοι στ' ἀκρογιάλι. — Ὁ Ἄϋρτων κι' ὁ Πέγκροφ στὴν περόγα. — Συνομιλία στὸ τραπέζι. — Τὰ συμπεράσματα τοῦ Πέγκροφ. — Προσεκτικὴ ἐξέτασις τοῦ σκάφους. — Ἡ πυριτιδαποθήκη ἀνέγγιχτη! Νέα πλούτη. — Τὰ τελευταῖα συντρίμμια. — Ἕνα κόμμάτι ὀπασμένου κυλίνδρου.

—Ἀνατινάχθηκαν! ἐφώναξε ὁ Χάρμπερτ.

— Ναί! ἀνατινάχθηκαν σὰν νάβαλε ὁ Ἄϋρτων φωτιὰ στὴ μπαρούτη! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ.

Κι' ὥρμησε στὰν ἀνελκυστῆρα μὲ τὸν Νὰβ καὶ μὲ τὸν Χάρμπερτ.

— Μὰ τί συνέβη, ἀλήθεια; ρώτησε ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, κατάπληκτος ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀπρόσκτη αὐτὴ λύσι.

— Ἀ! αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ τὸ μάθουμε! ἀποκρίθηκε ζωηρὰ ὁ μηχανικός.

— Θὰ μάθουμε τί;...

— Ἀργότερα! ἀργότερα! Ἔλατε, κ. Σπίλλετ. Τὰ κυριώτερο εἶνε, ὅτι οἱ κακοῦργοι αὐτοὶ ἐξοντώθηκαν.

Κι' ὁ Κύρος Σμίθ, παρασύρων τὸν Ἄϋρτων καὶ τὸν Σπίλετ, κατέβηκε μαζὴ τους στὸ ἀκρογιάλι, ὅπου βρῆκε τὸν Πέγκροφ, τὸν Νὰβ καὶ τὸν Χάρμπερτ.

Τίποτα δὲν ἐφαίνετο ἀπὸ τὸ βρίκι. Οὔτε τὰ κατάρτια του. Ἀφοῦ ἀνασηκώθηκε ἀπὸ ἐκείνη τὴν τρύπα, ἔγειρε μὲ τὴ μπάντα καὶ 'ς αὐτὴ τὴ θέσι βυθίσθηκε. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κανάλι, στὸ μέρος ἐκεῖνο, δὲν εἶχε βάθος περισσότερο ἀπὸ εἴκοσι πόδια, ἦταν βέβαιο ὅτι τὸ βουλιαγμένο σκάφος θὰ ξαναφαίνουνταν, ὅταν σὲ λίγο θὰ τραβιοῦνταν τὰ νερά.

Μερικὰ λείψανα ἔπλεαν στὴν ἐπιφάνεια. Ἔβλεπες κατάρτια καὶ ἀντένες, κλοῦβες μεγάλες μὲ πουλιά, ζωντανὰ ἀκόμα μέσα, κάσσες καὶ βαρέλια διάφορα. Ἡ ἀντένες ὅμως καὶ τὰ κατάρτια ἐκεῖνα δὲν ἦταν ἀπὸ τὴν ἁρματωσιὰ τοῦ βρικιοῦ ἦταν δεύτερα, ποὺ τὰ εἶχαν γι' ἀλλαγή. Κομμάτια, συντρίμμια τοῦ καραβιοῦ δὲν ἔβλεπες στὴν ἐπιφάνεια. Οὔτε σανίδια τοῦ καταστρώματος, οὔτε μαδέρια τοῦ σκάφους. Αὐτὸ ἔκανε ἄρκετὰ ἀνεξήγητο τὸ ξαφνικὸ βούλιαγμα τοῦ «Γοργοῦ».

Ὡς τόσο, τὰ δυὸ κατάρτια, ποὺ εἶχαν σπάσει λίγο ψηλότερ' ἀπὸ τὴ βάσι, ἐφάνηκαν σὲ λίγο, ἀφοῦ ἔσπασαν τὰ σχοινιά τους, στὰ νερὰ τοῦ καναλιοῦ, μὲ τὰ πανιά, ἄλλ' ἀνοικτὰ καὶ ἄλλα διπλωμένα. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νάφισουν καιρὸ στὸ ρεῦμα νὰ παρασύρῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλού-

τη κι' ὁ Ἄϋρτων μὲ τὸν Πέγκροφ ἔτρεξαν στὴν πιρόγα, γιὰ νὰ τὰ περιμαζέψουν καὶ νὰ τὰ δέσουν, εἴτε στ' ἀγρογιάλι τῆς Σωτηρίας, εἴτε στ' ἀκρογιάλι τῆς Λίγκολν.

Τὴν στιγμὴ ὅμως ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐπεβιβασθοῦν, ἕνας λόγος τοῦ Γεδεὼν Σπίλετ τους ἐστάμάτησε:

— Κι' οἱ ἐξῆ ἐκεῖνοι, ποὺ βγῆκαν στὴ δεξιὰ ὄχθη τῆς Εὐχαριστίας ;..

Πράγματικῶς, δὲν ἔπρεπε νὰ ξεχνοῦν, ὅτι ἐξῆ κατάδικοι, ποὺ ἤθελαν νὰ εἶχε στάσῃ στοὺς βράχους, ἐπρόφθασαν νὰ βγοῦν στὸ ἀκρωτῆρι τοῦ Ναυαγίου.

Ἐκύτταξαν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Δὲν ἐφαίνετο κανείς. Ἦταν πιθανό, ὅτι ἅμα εἶδαν τὸ βρίκι νὰ βυθίζεται, ἔτρεξαν νὰ κρυφθοῦν τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησιοῦ.

— Ἀργότερα λογαριαζόμαστε μ' αὐτούς, εἶπε τότε ὁ Κύρος Σμίθ. Μπορεῖ νὰ εἶνε ἀκόμα ἐπικίνδυνοι, ἀφοῦ εἶνε ἀκόμα ὡπλισμένοι, ἀλλὰ τελοσπάντων δὲν εἶνε παρὰ ἐξῆ κι' εἴμαστε ἄλλοι τόσοι.. Ἐλᾶτε τώρα, τὸ πλέον ἐκεῖνον.

Ὁ Ἄϋρτων κι' ὁ Πέγκροφ μπῆκαν στὴν πιρόγα καὶ μὲ ζωηρὴ κωπηλασία, ἐπλησίασαν σὲ λίγο τὰ συντρίμμια.

Ἡ θάλασσα ἦταν ἀκόμα βαθειά. Μιὰ ὥρα τουλάχιστον ἔπρεπε νὰ περάσῃ, γιὰ νὰ ξεπροβάλῃ ἀπὸ τὰ νερὰ τὸ σκάφος τοῦ βρικιοῦ.

Ὁ Ἄϋρτων κι' ὁ Πέγκροφ ἐπρόφθασαν νὰ δέσουν, τώρα μὲ τάλλο, τὰ κατάρτια καὶ τάλλα συντρίμμια μὲ διάφορα σχοινιά, καὶ τὴν ἄκρη ἑνὸς τῶν σχοινιῶν νὰ τὴν φέρουν ὡς τἀκρογιάλι τοῦ Γρανίτειου Πλάκατιοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ, οἱ ἄποικοι ὅλοι μαζύ, τραβώντας το σχοινὶ ἐκεῖνο, ὅπως οἱ ψαράδες τὴν τράτα, κατώρθωσαν νὰ βγάλουν ἔξω τὰ συντρίμμια. Ἔπειτα ἡ πιρόγα ἐμάζευε τάλλα πράγματα ποὺ ἔπλεαν, κλούβες μὲ πουλιά, κάσσες, βαρέλια κλ. ποὺ κουβαλήθηκαν ἀμέσως στὰ Καμίνια.

Μερικὰ πτώματα ἔπλεαν ἐπίσης. Ὁ Ἄϋρτων ἐγνώρισε μέσα 'ς αὐτὰ τὸ πτῶμα τοῦ Μπόμπ Χάρβεϋ καὶ, δείχνοντάς το στὸ σύντροφό του, τοῦ εἶπε μελαγχολικά:

— Ἔτσι ἤμουν κ' ἐγὼ μιὰ φορά, Πέγκροφ!

— Ναί, μὰ δὲν εἶσαι πιά, καλέ μου Ἄϋρτων! τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης.

Πράγμα παράξενο: τὰ πτώματα ποὺ ἔπλεαν, δὲν ἦταν περισσότερ' ἀπὸ πέντε-ἑξῆ. Καὶ τὸ ρεῦμα ἀρχίζε τώρα νὰ τὰ σέρνῃ πρὸς τἀνοικτά. Μὰ γιατί τόσο λίγα; ἀποροῦσαν οἱ ἄποικοι. Φαίνεται, ὅτι ἐπειδὴ ἡ «Γοργὸς» ἐβούλιαξε ξαφνικά, οἱ περισσότεροι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ φύγουν, νὰ πέσουν στὴ θάλασσα, παρὰ ἔμειναν μέσα στὸ πλοῖο κι' ἐβούλιαξαν μαζί του, φυλακισμένοι. Ὁπωσδήποτε, ἀφοῦ τὰ ἐλεύθερα πτώματα τὸ ρεῦμα τὰ τραβοῦσε πρὸς τἀνοικτά, οἱ ἄποικοι γλύτωναν τὸν θλιβερὸ κόπο νὰ τὰ θάψουν σὲ κάμμιαν ἄκρη τοῦ νησιοῦ.

Δυὸ ὁλόκληρες ὧρες, ὁ Κύριος Σμίθ κ' οἱ σύντροφοί του ἐργάσθηκαν γιὰ νὰ βγάλουν τὰ συντρίμμια στὴν ἀμμουδιά, νὰ τὰ λύσουν καὶ νἀπλώσουν τὰ πανιά, ποὺ ἦταν ἀπείραχτα, νὰ στεγνώσουν. Μιλοῦσαν λίγο, γιατὶ τοὺς ἀπορροφοῦσε ἡ ἐργασία, ἀλλὰ πόσες σκέψεις περνοῦσαν ἀπὸ τὸ νοῦ τους! Τί τύχη πάλι νἀποκτήσουν ὁλόκληρο καράβι, ἡ καλλίτερα, τὰ περιεχόμενα ἑνὸς καραβιοῦ! Πραγματικῶς, ἕνα πλοῖο εἶνε κόσμος ὁλόκληρος κ' ἡ ἀποικία θὰ ἐπλουτίζετο τώρα μ' ἕνα σωρὸ χρήσιμα πράγματα, ἑκατὸ φορὲς περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ τοὺς εἶχε φέρῃ ἄλλοτε τὸ κιβώτιο.

Ἔπειτα, συλλογίζουνταν ὁ Πέγκροφ, γιατὶ θἄταν ἀδύνατο νἀνασυρθῇ αὐτὸ τὸ βρίκι; Ἂν ἔχῃ μόνο μιὰ τρύπα, βουλώνεται εὐκολα κι' ἕνα καράβι τετρακοσίων τόννων εἶνε καράβι ἀληθινὸ μπροστὰ στὸν «Καλότυχό» μας. Πᾶμε μακρυὰ μ' αὐτό! Καὶ πᾶμε ὅπου θέλουμε! Ὁ κ. Σμίθ, ὁ Ἄϋρτων κι' ἐγὼ πρέπει νὰ τὸ ἐξετάσουμε. Ἀξίζει τὸν κόπο.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Εἶπεν ὁ Πάγος : — «*Ἤποτε*
δὲν εἶνε πιὸ ἀπὸ 'μένα
πιὸ στεῖρο ἐδῶ στὴ γῆ καὶ πιὸ νεκρό,
μήτε ἀρρυτίδωτη ἐρημιά,
μήτε βουνὰ σχισμένα,
μήτε θαλασσοβράχυ φαλακρό!»
Εἶπεν ἡ Στάχυς : «—*Μιὰ στιγμή,*
γιὰ λίγο σκλαβωμένη
σκέπαζες τὴν ἀπράναγη ζωή
μέσα ἀπὸ μένα ὁ' Θάνατος
ἐπέρασε : ὅχι μένει
δὲ σώζει μήτ' ἐκεῖνον τὴν τυνή!»
Εἶπε ὁ Σορός : «—*Χαρὰ σ' αὐτὸν*
ποὺ ἡ παγωνιὰ ἔχει ζοῦσει
γιὰ λίγο τὴν θερμή του τὴν καρδιά
καὶ σαν λουλοῦδι ἡ σκιαθῇ
τὸν πάγο θὰ πληρώσῃ
ζητοῦντας τῆς ζωῆς τὴν εὐωδιά!
«*Μὰ ἐμπρὸς στὴ στάχτη ἐδῶ χαρὰ*
καὶ λύπη δὲν ταιριάζει:
Εἶνε ἑνὸς ἄλλου κόσμου ἡ ἀδελφή,
ποὺ, πέρα πιὰ ἀπ' τὸν Θάνατο
κτὰ μάτια μας χαρίζει
τῆς θείας Ἀθανασίας τὴ μορφή!»

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

[Διήγημα τοῦ Alphonse Daudet]
[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελίδα 175]

Ὦ, ἡ μικρὲς ἔκαμαν γρήγορα, καὶ πολύ! Ὡς ποὺ νὰ σπάσουν μόνο τρία πιάτα, τὸ τραπέζι βρέθηκε στρωμένο.

— Καλὸ προγευματάκι, μοῦ ἔλεγε ἡ Μαμέττα, ἐνῷ μ' ἐπήγαινε νὰ καθήσω. Μόνο ποὺ θὰ φάτε μονάχος σας. Ἐμεῖς ἐφτάσαμε νωρίς.

Κι' αὐτοὶ οἱ γεροι! Ὅ,τι ὧρα νὰ τοὺς ρωτήσῃς, πάντα θὰ βρεθοῦν φαγωμένοι ἀπὸ νωρίς!

Τὸ καλὸ «προγευματάκι» τῆς Μαμέττας ἦταν δυὸ δάκτυλα γάλα, λίγοι χουμάδες κι' ἕνα κομματάκι φραντζόλα. Μ' αὐτὰ θὰ μποροῦσαν βέβαια νὰ περάσουν, ἡ Μαμέττα καὶ τὰ κανάρια της, ὀκτὼ μέρες τουλάχιστο. Κοὶ τώρα θὰ τἄτρωγα ὅλα μονάχος μου! Ἀ, τί ἀγανάκτηση ὁλόγυρα στὸ τραπέζι! Ἡ γαλάζιες ποδιὰς κρυφομιλοῦσαν, σκουντώντας ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ τοὺς ἀγκῶνες κι' ἐκεῖ πέρα, μέσα στὰ κλουβιά τους, τὰ καναρίνια λὲς κι' ἔλεγαν: «Ὦ, μ' αὐτὸς ὁ κύριος θὰ φάῃ ὅλη τὴ φραντζόλα!»

Ἀλήθεια τὴν ἔφαγα ὅλη, καὶ σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, καθὼς ἐπύτταζα γύρω μου ἀφῃρημένος τὰ παλιὰ πράγματα τῆς φωτεινῆς καὶ ἥσυχης ἐκείνης καμαρούλας. Ἦταν προπάντων δυὸ κρεββατάκια, μικρὰ σὰν παιδιάτικα, ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ ξεκολλήσω τὰ μάτια μου ἀπὸ πάνω τους. Τὰ φανταζόμουν τὸ πρωΐ, τὰ χαράματα, σκεπασμένα ἀκόμα μὲ τὰ μεγάλα, κρύσσωτά τους παραπετάσματα. Τὸ ρολοϊ κτυπᾷ πέντε. Εἶνε ἡ ὧρα ποὺ ὅλοι οἱ γεροι ξυπνοῦν.

«—Κοιμᾶσαι, Μαμέττα;

«—Ὄχι, καλέ μου.

«—Δὲν εἶνε καλὸ παιδὶ ὁ Μωρίς;

«—Ὦ ναί! εἶνε πολὺ καλὸ παιδί.

Καὶ φανταζόμουν ἔτσι ὁλόκληρη συνομιλία, μόνο μὲ τὸ νὰ βλέπω τὰ δυὸ κρεββατάκια τῶν γέρων στημένα τώρα διπλὰ στ' ἄλλο...

Σ' αὐτὸ τὸ ἀγαμεταξύ, ἕνα φοβερὸ δράμα συνέβαινε στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς καμαρας, μπροστὰ στὸ ντουλάπι. Ἤθελαν νὰ φύσσουν ἐκεῖ ψηλά, στὸ ἀπάνω-ἀπάνω ράφι, κάποιο βάζο μὲ κεράσια κονσέρβα, ποὺ περίμενε τὸν Μωρὶς δέκα χρόνια καὶ θὰ τὸ ἀνοιγαν τώρα γιὰ μένα. Μ' ὅλα τὰ παρακάλια τῆς Μαμέττας, ὁ γέρος της ἐπέμενε σώνει καὶ καλὰ νὰ βγάλῃ ὁ ἴδιος τὰ κεράσια καὶ ἀνεβασμένος σὲ μιὰ καρέκλα, πρὸς μεγάλο τρόμο τῆς γυναῖκάς του, πολεμοῦσε νὰ τὰ φτάσῃ... Φανταστῆτε αὐτὴ τὴν εἰκόνα: τὸν γέρο νὰ τρέμῃ καὶ νὰ ψηλώνῃ, τῆς γαλάζιες ποδιὲς ἀπὸ κάτω νὰ τοῦ κρατοῦν διγατὰ τὴν καρέκλα, τὴ Μαμέττα ἀπὸ πίσω του νἀπλώνῃ τὸ χέρι μὲ ἀγωνία καὶ, ἀπάνω 'ς ὅλ' αὐτά, μιὰ λεπτὴ εὐωδία περγαμότου νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ ντουλάπι κι' ἀπὸ τῆς στίβες τῶν ἀσπρορρούχων... Τί ὧραιο!

Τελοσπάντων, μὲ πολὺν ἀγῶνα, κατάφεραν νὰ καταβάσουν τὸ περίφημο βάζο καὶ μαζὶ μ' αὐτό, ἓν' ἀσημένιο γαβαθάκι κατεζωγραφισμένο,—τὸ γαβαθάκι τοῦ Μωρὶς ὅταν ἦταν μικρός. Μοῦ τὸ γέμισαν κεράσια ὡς ἀπάνω. Ὁ Μωρὶς ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὰ κεράσια! Κι' ἐνῷ μ' ἐσφεβρίριζε, ὁ γέρος μοῦ ψιθύριζε στ' αὐτί:

— Ἡ γυναῖκά μου τἄρτειάσε... Ἀ, θὰ φᾶτε κάτι τι ὡραῖο!..

Ναί, ἡ γυναῖκά του τὰ εἶχε φτειάσῃ μὲ ρακή, εἶχε ἐεχάσῃ ὅμως νὰ τοὺς βάλῃ καὶ ζάχαρι. Τί τὰ θέλετε! στὰ γεράματα γίνεται κανεὶς ἐεχασμένος... Ἦταν φρεσκὰ τὰ κεράσιά σου, καλή μου Μαμέττα. Κι' ὅμως τἄφαγα ὅλα, χωρὶς νὰ ξυνίσω τὸ πρόσωπό μου καθόλου.

* * *

Ἀφοῦ ἀπόφαγα, σηκώθηκα νἀποχαιρετήσω. Οἱ γεροι ἤθελαν νὰ μὲ κρατήσουν λίγο ἀκόμη, νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ καλὸ παιδί, ἄλλα ὁ ἥλιος ἔφεγγε, ὁ μύλος μου ἦταν μακρυὰ κι' ἔπρεπε νὰ πηγαίνω.

Ὁ γέρος σηκώθηκε μαζί μου.

— Μαμέττα, τὸ σουρτοῦκό μου!.. Θέλω νὰ τὸν ξεβγάλω ὡς τὴν πλατεῖα.

Ἀπὸ μέσα της βέβαια, ἡ Μαμέττα εὕρισκε πὼς ἔκανε ἀρκετὴ ψυχρα καὶ δὲν ἦταν καθόλου φρόνιμο νὰ βγῇ ὁ γέρος τέτοια ὧρα. Δὲν εἶπε ὅμως τίποτα. Μόνο, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸν βοηθοῦσε νὰ περάσῃ τὸ «σουρτοῦκό» του,—ὡραῖο φόρεμα, χρῶμα πούρου, μὲ φιλντισένια κουμπιά,—τὴν ἄκουσα τὴν καλὴ γρηούλα νὰ τοῦ ψιθυρίζῃ:

— Μὴν ἀργήσῃς πολὺ ἔξω... ἀκοῦς;

Κι' ἐκεῖνος:

—Ἀ, δὲν ξέρω, δὲν ξέρω... μπορεῖ καὶ νἀργήσω...

Κυττάχθηκαν τότε καὶ γέλασαν. Γέλασαν κι ἡ γαλάζες ποδιές, ἅμα τοὺς εἶδαν νὰ γελοῦν. Μοῦ φάνηκε μάλιστα, ὅτι γέλασαν στὸ κλουβί τους καὶ τὰ καναρίνια... Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, νομίζω ὅτι ἡ μυρωδιὰ τῶν κερασιῶν τοὺς εἶχε μεθύσῃ λιγάκι ὅλους...

... Ἐβράδυαζε, ὅταν βγήκαμε ὁ παππούς κι' ἐγώ. Ἡ ὀρφανή του μᾶς ἀκολουθοῦσε ἀπὸ μακρυά, γιὰ νὰ τὸν γυρίσῃ. Αὐτὸς ὅμως δὲν τὴν ἔβλεπε καὶ κοιμόταν ποὺ μποροῦσε νὰ περπατῇ στὸ μπράτσο μου σὰν ἄγγελος. Ἡ Μαμέττα, χαρυμένη, τἄβλεπε αὐτὰ ἀπὸ τὸ κατώφλι τῆς ξώπορτας, κι' ὁλοένα κουνοῦσε τὸ κεφαλάκι της σὰ νἄλεγε:

«—Μπράβο του ὡς τόσο!... ὁ ἀντρούλης μου μπορεῖ ἀκόμα νὰ περπατῇ».

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 171ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΛΑΘΩΝ

[*Ἴδε φυλλάδιον 4ον, σελὶς 34.*]

Ὁ χῶρος, δυστυχῶς, δὲν ἐπιτρέπει νὰ σημειώσω ἐδῶ ὅλα τὰ τυπογραφικὰ λάθη τοῦ 4ου φυλλαδίου, διὰ νὰ ἰδοῦν οἱ ἐπιλαχόντες πόσα ἔπρεπε νὰ εὕρουν, διὰ νὰ βραβευθοῦν. Θὰ σημειώσω ὅμως τὰ κυριώτερα, ἐκεῖνα ποὺ ἄφισα ἐπίτηδες, —διότι τὰ περισσότερα, ἀσήμαντα ἄλλως τε, ἔμειναν ἀκουσίως μου, ἀπὸ τὴν εἴαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἔτυχε νὰ τυπωθῇ τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο,—τοὐλάχιστον διὰ νὰ τὰ διορθώσετε.

Εἰς τὴν α' σελίδα, ἀντὶ τὸν χωρισμό, διορθώσατε **χειρισμό**. Εἰς τὴν γ' σελίδα, ἀντὶ τὰ κύρια δεινὰ τοῦ πολέμου, διορθ. τὰ *μύρια*. Εἰς τὴν ε' σελίδα, ἀντὶ τὴν θαυτικὴν τέχνη, διορθ. τὴν **ρωστικὴν**· καὶ ἀντὶ σὲ μιὰ ἐρημιὰ, διορθ. *σὲ μιὰ ἔρημο*. Στὴν ς' σελίδα, ἀντὶ ἐκ τῆς μάχης, διορθ. **ἐκτὸς μάχης**. Τίποτε ἄλλο σημαντικόν.

Τὸ πλῆθος τῶν διαγωνιαθέντων μάρτυρεῖ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ Διαγωνισμοῦ, μολονότι, διὰ πρώτην φορὰν, δὲν ἔγινεν ὅπως ἔπρεπε καὶ ὅπως θὰ γίνεται εἰς τὸ μέλλον. Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ περισσότεροι εὗρῆκαν, ὄχι μόνον τἀνωτέρω πέντε λάθη, ἀλλὰ καὶ ἄλλα... ἐπτακόσια μαζύ. Ὁ *Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος* ἔξαφνα, ὁ πλέον λεπτολόγος, ποὺ δὲν ἄφισε οὔτε κόμμα ἀνάπαυσι, σημειώνει 765 λάθη, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 269, κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ἰδίου, εἶνε κυρίως λάθη, τὰ δὲ λοιπὰ 496 εἶνε ἁπλῶς «ἀνομοιόμορφα στοιχεῖα». Ἡ *Ἰδεώδης Ἑλλὰς* πάλιν εὗρῆκε 285. Ἐν τῷ σύνολῳ ὀλιγωτέρα. Ἂν τούτοις τὸ Α' Βραβεῖον τὸ παίρνει αὐτή, ἐπειδὴ τὰ 285 αὐτὰ λάθη εἶνε κυρίως λάθη», ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκ τῶν ὁποίων ὁ *Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος* εὗρῆκε μόνον 269, δηλαδὴ 16 ὀλιγωτέρα. Σκέπτομαι διὰ τί, ἂν καὶ ἡ *Ἰδεώδης Ἑλλὰς* ἐσημείωνε καὶ «πανομοιόμορφα στοιχεῖα»,—ποῦ, ὡς λέγει, τὸ ἐθώρησεν. ὅπως καὶ ἦτο, περιττόν,—θὰ εἶχεν ἀνώτερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν *Βασ. Βουλγαροκτόνον*.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, πλησιάζουν τοὺς καταπληκτικοὺς ἀριθμοὺς τῶν δύο πρώτων. Εἶνε οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὰ Βραβεῖα καὶ εἰς τὸν Α' Ἔπαινον, μὲ μικρὰς μεταξύ των διαφορά. Μικραὶ ἐπίσης εἶνε καὶ αἱ διαφοραὶ μεταξὺ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸν Β' καὶ Γ' Ἔπαινον. Ἐκ τούτου καὶ ἡ μικρὰ διαφορὰ τῶν Εὐσήμων.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἰδεώδης Ἑλλὰς* [30Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*, [29Ε]. *Δαφνοστεφανωμένος Ἥρως* [28Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Τρελλὴ Ἀσυγγάνα* [27Ε]. *Ἑλληνικὴ Σημαία* [26Ε]. *Ἑλληνικὴ Δόξα* [25Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [24Ε] εἰς ἑκατόν): *Τιφόνος, Ζυνέττα, Κωνστ. Δ. «Ἐλευθεροτυδέ»ης, Δ. Μπεργάκης, Βαρωνίς, Ἡρωΐς Ἀλληλοπούλα, Χάρις, Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς, Ἑλληνικὸν Στέμμα, Βασίλ. Χίλης, Κυανόλευκο Λάβαρο*, Κ. Α. Λόνεα, Σωτ. Β. Ἀντωνιάδης, *Κόρη τοῦ Βοσνοῦ, Δέων τῆς Χαιρωνείας, Φεραστὴ Βαρκούλη, Μεγάλη Ἑλλάς, Ἄρης, Μέλλον Ἐφευρέτης*.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτὰ, θὰ λάβῃ ἀπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐσωπλείσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) **Παίγνιον**

Ἐστάλη ὑπὸ Ι. Κ. Γαλανοπούλου

		Ο		
ΟΣ	ΠΟΙ	ΣΚΟΝ	ΤΑΙ	ΒΙ
	ΖΕ	ΦΤΕΙ	ΤΑ	
		Α		

Μία παροιμία ἐκ τριῶν λέξεων.

β'.) **Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς**

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Ι. Βλάχου

L - hbt - n - ft - ps - l - mn

Νἀναγνωσθῇ τὸ Φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Λύσεις τοῦ 23ου φύλλου

α'.) Ἡ προκοπὴ νικᾶει τὴ φτώχεια.—β'.) Κόκκαλο (ΝΙΚΟ, ΚΑΛΟ...)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Συνέχεια εἰσφορῶν (Ἀρ. 459-465)

Διον. Γ. Μπαλέζης, Ἀμαλιάς δρ.	3.—
Φλῶρα Γρ. Φωτιάδου, Θεσ/νίκη	» 2.—
Ἰνδικὸς Ἀστήρ, Ἀθῆναι	» 2.—
Πόμπνικη Φλῶρα, Ἰωάννινα	» 1.50
Ναυτάκι τ. Καστέλλας, Πειραιεὺς	» 1.—
Ντυποπούλα τῶν Σπετσῶν	» 1.—
Κεφαλληνιακὸς Ἀστήρ, Σάμη	» 5.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας. Εἶνε ἄξιοι καὶ γενικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι συνετέλουν εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς περιοδικοῦ τόσον χρησίμου εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ἑπομένως ἑνὸς ἐθνικοῦ ἔργου, ὡς παιδὶ πάντων χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Χριστὸς ἀνέστη, *Τρελλοαρσακειάς!*

— Οὔφ, καϊμένε καὶ σύ! γιὰ νέο μᾶς τὸ λές; Τὸ ἄκουσα ἀπὸ εἴκοσι ἀνθρώπους ὡς τώρα.

— ! ! ; ; ;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς

*

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ὑπηρετεῖ σ' ἕνα σπίτι, ποὺ δίπλα του εἶνε φούρνος.

Μιὰ μέρα, ἕνας πτωχὸς κτυπᾷ τὴν πόρτα. Ὁ Κουφιοκεφαλάκης τοῦ ἀνοίγει καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

—Τί θέλεις, γέρο μου;

— Λίγο ψωμάκι, παιδί μου...

— Ἀ! ἔκαμες λάθος στὴν πόρτα. Ὁ φοῦρνος εἶνε πάρα πάνω.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβολάκι τῆς Γειτονιᾶς

*

— Ἀχ, τί νὰ κάμω μ' αὐτὸ τὸ παιδί! ἔλεγε ἡ μαμμὶ ἀπὸ τὴν τρύπα τοῦ κουμπαροῦ του βγάζει τὴς πεντάρες μὲ τὸ μαχαῖρι, κ' ἔτσι δὲν μαζεύει ποτέ!

Κι' ὁ μικρὸς Τόλης ἐπαμβαίνων:

— Δὲν τοῦ παίρνεις, μαμμά, ἕνα κουμπαρὰ χωρὶς τρύπα;

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἐσκεπασμένου Λόρδου

*

Ὁ Φοβητσάρης διηγεῖται, ὅτι κάποτε τοῦ ἐφάνη πὼς εἶδε ἕνα φάντασμα.

— Καὶ τί ἔκαμες; Τὸν ρωτοῦν.

— Τί ἔκαμα; τρία χιλιόμετρα 'ς ἕνα τέταρτο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τιμημ. Γαλανόλευκης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 58 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 22αν Μαΐου 1918

ΕΙΜΑΙ ἀληθινά, βαθειὰ συγκινημένη μὲ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ κάνουν τὰ καλά μου παιδιὰ στὴν ἔκδοσιν αὐτῆ τοῦ «Μὴ με λησμόνει». Δὲν εἶνε πιὰ λόγια, εἶνε ἔργα. Ὄχι μόνον οὔτ' ἕνας συνδρομητὰς δὲν ἔλειψε, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ξεσπάθωμα προσετέθησαν νέοι. Ἐπίσης καὶ ἀγοράσταί. Ἄ, ποτὲ θἄθῃ χαρτί, καλὸ χαρτὶ καὶ φθηνό, γιὰ νὰ μπορέσω κι' ἐγὼ νὰ ἱκανοποιήσω τὰ παιδιά μου, ποὺ μάγαποῦν τόσο πολύ! Τότε νὰ ἰδῆτε τί θὰ γίνῃ!

Τὸν στρατιώτην Νῖκον Σκένπερην ἔσπευσε πρώτη νὰ ἐγγράψῃ ἡ *Μαρία Χ. Χαλκίδου*, ἐξ' Ἀθηνῶν. Ἂν, ὡς ἐλπίζω, μοῦ στεῖλουν χρήματα καὶ ἄλλοι, θὰ τοῦ στεῖλω τόμους διὰ νὰ τοὺς διαβάζῃ ἐκεῖ εἰς τὸ Μέτωπον καὶ νὰ τοὺς δανείζῃ κηῦλα εἰς τοὺς συστρατιώτας.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα οἱ ἑξῆς: *Μελαγχολικὴ Κυθάρα, Ἴρκας, Δαφνοστεφανωμένος Ἥρως, Ἔξυπνος Βλάκας, Θαλάσσιος Φλοῖσβος, Μακεδὼν Πρόσκοπος, Ἀρίστραχος ὁ Σάμιος, Φεραστὴ Βαρκούλα, Πουπέ, Πατριωτόπουλο, Νικητὴς τῆς Ἄθρων* καὶ *Βεροβίνα*.—Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὀδδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ διπλαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκεκριμένα ἢ ἀναγεοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἄγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Ἥρως τῶν Ὀρέων*, ἀ. (ΚΦ). *Πατριωτικὴ Ἔκφασις*, ἀ. (ΑΜ). *Φάουστ*, ἀ. (ΓΑ). *Κεφαλληνιακὸς Ἀστήρ*, ἀ. (ΑΚ). *Θυγάτηρ τοῦ Λευκοῦ*, κ. (ΕΛ). *Θραμβεύων Μεγαλοϊδεάτης*, ἀ. *Κολοφὼν τῆς Δόξης*, ἀ. *Φρουρὸς τῆς Ἑλλάδος*, ἀ. (ΒΓ).

*

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Δοξασμένος Ρῆνος*, ἀ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50. Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

***Μ. Μ.* ἐπιθυμοῦν τἀνταλλάξουν**: *Ἡ Ποιμενικὴ Φλογέρα* μὲ *Χρυσῆν Ἀστίνα, Φλογέραν τ. Βοσκ., Ρήγαν Φερ.*—τὸ *Ἀγρυπνιωτικὸ Διαβολάκι* μὲ *Νικητ. τ. Ἄβρ., Ψευτ. Κουκλ., Παγωμ. Φωτιά, Καμέλιαν, Ἀτρομ. Ἐλληνίδα, Δημοκρατίαν, Ρυρίκαν*.—*Ὁ Κεφαλληνιακὸς Ἀστὴρ* μὲ *Ὦρ. Δεβαβοῦ, Ἄβραν τ. Ἰον., Φιλτ. Ἑλλάδα, Ρόδον τῆς Ἀνοίξ., Χιόνι τ. Μπιζ., Περιστεράκι τ. Ἰονίου, Ὀμηρ. Ἰθάκην, Κόρην τῶν Φαιάκων, Βοσκπούλ. τῶν Ἄλπ., Τσαχπίναν, Πεταχτὴν Μελαχρ., Ἀγνὴν Καμέλ., Ἰδιότροπην, Θιακοπούλαν, Τρελλοαρσ., Πειρατάραν* καὶ μὲ ὅσας ἄλλας ἐπιθυμοῦν.—*Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος* μὲ *ὅλους τοὺς Διαβόλους, Κυανόλ. Λάβ., Σημ. τ. Ἀνεξαρτ., Θριαμβ. Μεγαλοϊδ., Σκανδαλάραν*.—*Ἡ Τρελλὴ Νεότης* μὲ *Λευτ. στοὺς Σκλαβ., Τραγ. τ. Λευτ., Διαβ. τ. Γειτ., Τρισεύτ., Τεύχον, Πειρατ.*

τάραν. — *Η Κόρη τοῦ Βουνοῦ* μὲ *Λευτ. στοὺς Σκλάβ.*, *Τραγ. τ. Λευτ.*. *Διαβ. τ. Γειτ.*, *Τρισεύγ. Πεισματάραν*, ὁ *Νέος Ἕλλην* μὲ *Τριανταφυλ. Διαβολάκι*, *Ἄσμα Νηρηΐδος*, *Αὔραν τ. Ἰονίου*.— ἡ *Ψυχὴ τῆς Σαπφοῦς* μὲ *Μυγκέ*, *Τραγ. τ. Λευτ. Μαρκηείαν*. — ἡ *Καμέλια* μὲ *Ἀπριλιάτ. Τριαντάφ.*, *Κῦμα τ. Σαλαμ.*, *Κόκκινη Γατούλα*, *Διάβ. Ζυδάτ.*, *Ἑλλ. Φιλότιμο*.

Ἡ Διάκλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἰούλιον Καίσαρα* (διωρθώθη) *Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος* (ὄχι, δὲν ἐπιτρέπεται) *Θριαμβεύοντα Μεγαλοῖδ.* (πολὺ καλὸν καί, ἂν κληρωθῇ, θὰ δημοσιευθῇ· ἀλλ' ἂν δὲν κληρωθῇ, βέβαια ποῦ δὲν πρέπει νὰ πελπισθῇς, παρὰ νὰ στείλῃς ἄλλο) *Τρελλὸ Ἀηδονάκι* (ἡ Προκήρυξις τὰ λέγει· ἔστειλα) *Κυανόλευκο Λάβαρο* (ἀδύνατον· θὰ ἐδυσκολεύετο πολὺ ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία) *Ὡραῖο Θαλασσοποβλ.* (τὴν ἐσημείωσα: 11 ἐτῶν) *Ψωφιδέα* (εὐχαριστῶ· θὰ σοῦ στείλουν, δὲν γίνεται) *Πεισματάραν* (μὰ δὲν βλέπεις ὅτι τώρα δὲν ἀπαντῶ εἰς κανένα, παρὰ μὲ δυὸ λόγια;) *Γοργὴν Ψαροπούλαν*, *Ἄπτερον Ἄγγελον* κτλ. *Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου*, *Διον. Χ. Ἄρσ.*, *Ἀφελῆ Ξανθούλαν*, *Γλυκὺ Παρελθόν*, *Μεγάλην Ἰδέαν*, *Χρυσῆν Ἀκτίνα* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ).

Ὁμηρικὴν Ἰθάκην, *Διαπλασιακὴν Τέρψιν*, *Ποιμενικὴν Φλογέραν* (ἔστειλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *21ην Μαΐου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 173ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Μαρτίου - Μαΐου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 28ης Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ'ὅσον δὲν θὰ ἔχουν δημοσιευθῇ.]

217. Μεταγραμματισμός

Σχῆμα γεωμετρικὸ
Μὰ κεφάλι ἀλλαγμένο,
Πρέπει ἀφεύκτως νὰ... λυθῇ,
Γιατὶ βρίσκεται δεμένο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἔθν. Ἀναγεννήσεως

218. Τρίγωνον

* * * * * =Συγγενής.
* * * * =Νοσηρόν.
* * * =Ἄνθος.
* * =Ἀντωνυμία.
* =Σύμφωνον.

Κα' καθέτως: τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων.

219. Διπλῆ ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας καὶ καθεξῆς, ἀποτελοῦν Νηρηΐδα· τὸ δὲ δεύτερον τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας καὶ καθεξῆς, ἀρχαῖον θεόν.

1, Πρώτη τροφή. 2, Μέρος τοῦ σώματος. 3, Χώρα τῆς Ἑλλάδος. 4, Αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος. 5, Ἀρχαία βασιλόπαις. 6, Ἥρως ἡμίθεος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δικεφάλου Ἀετοῦ

220. Φύδρη-Μίγδην

Πυρὸ ἀλοῦλν λοίπολ ὀκρόκοι, εἶγρα ἂν μεξηστηρῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πανελλην. Μεγαλείου

221. Γρῖφος

T
Ἥρ T T Ἑλληνικὰ
α δεῖ: T p T Θρησκευτικὰ
T Γεωγραφία

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας

Τέλος τοῦ 173ου Διαγωνισμοῦ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ὁ νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ. 44

557. Πάγορμος (Πάν, δρμος)—558. Φοίνιξ (φῖ-νῦξ.)—559. Ἀδάμας - Ἀ θάμας.—560. Κλεῖω-Κλειώ.

562. ΦΕΙΔΙΑΣ (Φάκη. Θέμιστοκλῆς, χείμων, Λονδῖνον, Γαλλία, Σερβία, κάμηλος.) — 563.

561 ΦΩΛΕΑ
ΒΑΒΥΛ
ΚΑΚΟΣ
ΔΦΟΛΟΣ
ΣΑΜΟΣ 564. Οὐδὲν ἐν τῇ φύσει ἀπόλλυται.

(οὐδ'ἐν ἐν τι-φ' εἰς ι- ὑπὸ λι τε.)

ΔΗΛΩΣΙΣ.—Αἱ λύσεις τῶν ὑπολειπομένων φυλλαδίων 45—52 τοῦ 1917 καὶ 1—25 τοῦ 1918 εἶναι πάντοτε δεκταὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἀπόμη δημοσιευθῇ.

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ὑπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς: 1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 8ος, 10ος, 12ος, 14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος *δρ. 3*, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος *δραχ. 3,20* διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ *δρ. 3,50* διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος ἄδετος *δρ. 10* καὶ χρυσόδετος *δρ. 15*. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἄδετος *δρ. 10,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἄδετος *δρ. 11,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Πράκτορες νὰ ἐξοφλοῦν τακτικὰ τοὺς λογαριασμούς των καὶ νὰ δηλώνουν πόσα φύλλα θέλουν νὰ τοὺς στέλλωμεν, διότι δὲν περισσεύει χαρτὶ διὰ παρεπανισκὴ ἀντίτυπα.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 17 ἕως 23 Μαΐου.

Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Ἄνθος τῆς Μακεδονίας, Κῦμα τοῦ Αἰγαίου, Γεώρ. Σ. Μπότης, Θ. Π. Κουμουσόπουλος, Κ. Δ. Χριστοδούλου, Ἄγγ. Καρυώτης.
ΑΙΓΙΟΥ: Φωτεινὴ Σ. Ἑξαρχόπουλου.
ΑΝΔΡΟΥ: Δημ. Κ. Ἀσημάκος, Μόσχα Κ. Ἀσημάκου.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἰω. Δ. Γκούμας.
ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ: Κ.Δ. Παπαδημητρίου.
ΒΟΛΟΥ: Β. Α. Σκοτεινιώτης.
ΘΕΣΣΝΙΚΗΣ: Ἰούλιος Καίσαρ.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Α. Κολλιόπουλος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δ. Α. Κοῦβαρος.
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ν. Χ. Ἀνδρέου.
ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ: Φαληρικὴ Αὔρα.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἑλένη Χ. Λοιδωρικιώτου, Τερψιθέα Ἀθανασάτου, Ναυτοπόλα τῶν Σκατσῶν, Πόπη Σφαέλλου, Ἀγγελική Πρωτοπαπᾶ, Ναυτέκα τῆς Καβέλλας, Λιλίκα Π. Δημηδέλη, Γ. Ε. Γεράκης, Παν. Ν. Σταύρου.
ΣΑΜΟΥ: Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Εὐαγ. Β. Λαμπίρης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Μαρία Ρ. Γεωργιάδου.
ΧΙΟΥ: Ἰωάννα Π. Φαφαλίου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ἡ ἐν Πειραιεῖ Τερψιθέα Ἀθανασάτου, ἡ ὁποία ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰουνίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταὶ τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ* καὶ *Κύπρῳ* Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων των. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεων μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—183]

ΙΔΕΟΔΗΣ *Ἑλλάς*, ἡ ἀπροσδιόριστος λεπτότητος καὶ εὐγενείας ἀγγελία σας, προδυμότατα μὲ διαθέτει· ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀγγελίας μου, ἀλλὰ καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς νὰ τύχω τῆς συγγνώμης σας.—Θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν σας στὸ Δημοψήφισμα.

Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου

[ΙΗ'—184]

Συγχαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὸ Δημοψήφισμα τὸ *Κυανόλευκο Λάβαρο*, παρακαλῶ αὐτὸ καὶ τὸ *Διαβολάκι τῆς Γειτονιᾶς*, ὅπως δεχθοῦν, πρὸς ἐπανόρθωσιν, τὴν ἀναίρεσιν τῆς (ΙΗ—145) ἀγγελίας μου, προελθούσης ἐξ ἁπλῆς παρεξηγήσεως.

Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου

[ΙΗ'—185]

Βραβεύομε τὸ τετράδιο τοῦ *Λάμποντος Ἀετέρος*. Ἂς στείλῃ στὴ Διάπλασι γιὰ τὸν τόμο.

Ὁμιλος Ναυτοπαίδων

[ΙΗ'—186]

ΛΕΣΒΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἱδρύθη σύλλογος ἐν Μυτιλήνῃ ὑπὸ τὴν ἕνωσιν ἐπωνυμίαν. Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: *Τεύθρας*, Ἀντιπρόεδρος: *Ἀνδρέας Ἑλληνόπουλος*, Γραμματεύς: *Ξανθὸς Ἱππόκης*, Ταμίας: *Γενναῖος ὁ Λέσβιος*. Σύμβουλοι: *Χρυσοστέφανος Ἀπόλλων*, *Προσωπάκι τοῦ Εὐξείνου*. Συνδρομὴ μηνιαία 0,40. Δ)σις: Δημ. Δημητριάδην, Poste-Restante, Μυτιλήνην.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

[ΙΗ'—187]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΣ»

Διορίζονται ἀντιπρόσωποι: *Ρεθύμνης*: *Σφραγὶς τῆς Ἐλευθερίας*, *Πειραιῶς*: *Γ. Νικολακάκης*, *Ι. Ἀρδάμης*, *Ἰωαννίνων*: *Β. Σάκκας*, *Ἀθηνῶν*: *Ἡ. Γιαμαρέλλος*, *Λαρίσσης*: *Δ. Δελακῶτσος*, *Καλαμῶν*: *Β. Γριλιόπουλος*, *Μεσολογγίου*: *Θ. Τζαβέας*, *Λευκάδος*: *Β. Φραγκούλης*, *Χαλκίδος*: *Γ. Νάκος*.

[ΙΗ'—188]

ΙΔΕΟΔΗΣ ΕΛΛΑΣ, ἐγκάρδια συγχαρητήρια δι' ἐπιτυχίαν. Δέχεσθε ἀλληλογραφίαν μου; — ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΗ'—189]

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ, ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ, εὐχαριστῶ θερμότατα.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΗ'—190]

Ὑπερευχαριστῶ ὅσους μ' ἐψήφισαν

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

[ΙΗ'—191]

ΥΜΝΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΣΗΜΕΡΩΝΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, δέχομαι μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησι.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3, Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99